

Pécsi pedofil-ügy

Kérdőjelek és tények

EGY KISLÁNY ELLENI ERŐSZAK-ÜGYRE tavaly nyáron röplapon hívta fel a figyelmet a Habeas Corpus Munkacsoport, budapesti székhelyű, közhasznú, 1996 óta működő civil jogvédő szervezet. Számos kérdés megválaszolására azonban sem a rendőrség, sem az ügyészség, sem a sajtó nem vállalkozott. Ezért az *Önök véleményére* vagyunk kíváncsiak:

- Mit gondolnak Önök, csak ondó vagy fénykép alapján kell komolyan venniük a bűnüldöző szerveknek a gyerekek elleni erőszakot?
- Mit gondolnak, ha egy óvodás kislánynak meghagyják a szűzhártyáját, akkor ezen felül bármit meg lehet vele tenni?
- Melyek azok a bűncselekmények, ahol a gyanúsítottat és a cselekményeket vizsgálják, s melyeknél folytatják az adatgyűjtést a feljelentő ellen? És mely bűncselekmények azok, amelyeket feltevésekre hivatkozva, tények sokaságát mellőzve feltáratlanul lehet hagyni?
- Mit gondolnak, mely bűncselekmények gyanúja esetén indokolt a gyereket a gyanúsítottnak az egész eljárás alatt kiszolgáltatva hagyni?
- Mi történik azokban az esetekben, ahol nincs egy energikus, eltökélt családtag sem, aki akár éveken keresztül is küzd a gyerekért?

Hogy végiggondolhassák válaszaikat, tájékoztatjuk Önöket az ügy állásáról. Terjedelmi korlátok miatt nem közölhetünk mindent, de az ügy számos dokumentuma olvasható a Habeas Corpus Munkacsoport internetcímén: *hc.netstudio.hu* – természetesen nevek és személyes adatok nélkül. Minden közlésünk iratokon illetve legjobb tudásunk szerint ellenőrzött információkon alapul, ám az ügybe nincs jogunk beavatkozni, s nem is törünk bűnüldözői babérokra. A vádak bizonyítása vagy megnyugtató ejtése a hatóságok feladata. Bennünket az ügy tisztázatlanságai aggasztanak. Mérlegeljék Önök is, alaposan kivizsgálta-e a rendőrség az óvodás kislány elleni erőszak gyanúját!

Az ügy főszereplői:

- X, a negyvenes gyanúsított férfi, a kislány anyjának jelenlegi férje, akit a rendőrség soha nem hallgatott ki, vagy vett őrizetbe, s akinek nyugdíjas rendőr a testvére;
  - az 1995-ben született kislány, a gyanú szerinti erőszak áldozata;
  - a kislány huszonéves anyja;
  - a kislány negyvenes anyai nagyanyja, aki a feljelentést tette.
-

1997 ősze: A nagymama ismerősei szólnak, hogy az anya a gyereket magával szokta vinni egy kocsmába, ahol a kislányt férfiak tapogatják. Mikor a nagymama ezt számonkéri lányán, éjjel X és egy verőembere torokátvágással fenyegetik a nagymama családtagjait.

1998 nyara: A kislány X-szel és az anyával három napot együtt nyaral, majd a nagymamához kerül. Három éjjelen nem tud aludni, hajnalig sír. Fél a sötétől. A második este sírva mondja: „nagyon félek az álarcostól, aki a nunuskámat bántotta.” A nagymama és férje kérdésére a kislány azt feleli, az álarcos „a paplan alá bebújt, és a sapkám volt a fején, a szeme meg a szája ki volt vágva, és bántotta a nunuskámat.” Ez a kilyukasztott sapka valóban eltűnik ekkor a kislány ruhatárából. A negyedik napra már valamelyest lenyugszik, tud aludni, de bepisil, ami azelőtt már két éve nem fordult elő. Az anya eközben nem érhető el, nem is jelentkezik. Mikor öt nap elteltével a gyerekért jön, a nagymama elmondja neki a problémákat. Erre az anya: a gyerek képzelődik. Aztán meséli, milyen jókat buliztak X-szel. Rákérdez a nagymama, hol hagyta a kislányt. Bezártuk a nyaralóba, mivel aludt, nem volt vele probléma – feleli az anya, majd hozzáteszi, X a gyereket éjszaka többször megnézte, a szórakozást meg-megszakítva.

1999–2000: Egyre sűrűsödnek az ilyen és hasonló jelek, történetek. A kislány rendszeresen panaszolja, hogy fáj a „nunusa” és a lába. Esténként ragaszkodik a nagymama közelségéhez, de a férfiakat nappal sem engedi magához. Sokat sír és hány. Hiába aggódik a nagymama, az anya hallani sem akar arról, hogy a gyereket ki kéne vizsgálni.

2000 március: A kislány a nagymamának ekkor nevezi meg először X-et, és mondja el a bántalmazások részleteit, például hogy X naponta, amikor hazaviszi az óvodából, a száját leraasztja, nagy erővel lefogja és kicsavarja a lábát, és így nyomkodja hozzá a „fütyijét.” Amikor ezt a gyerek elmondja, elkapja a félelem, magába roskad, és azt mondja, őt X megöli, kicsavarja a nyakát.

.....

A nagymama feljelentést tesz a Pécsi Városi Rendőrkapitányságon. A rendőr kérdi a kislányt, hányszor csinálta vele mindezt X. A gyerek fölemeli kezeit, többszörösen mutatja az összes ujját.

.....

A rendőrség a gyereket a nagymamára bízta és néhány intézkedést tesz, ám nem kívánnak fölvenni több vallomást a nagymamától és elküldenek más, a kislány tüneteit ismerő és kihallgatásra jelentkező tanút is.

.....

Négy nap múltán rendőrök visszaadatják a gyereket az anyának, aki cukorral és ezekkel a szavakkal várja: „Tessék, ezt X küldte azért, hogy megsimogathassa érte a két combodat.”

.....

X közli egy rokonnal: azt javasolták neki rendőrök, hogy a nagymamát baseballütővel verje agyon, és gyújtsa rá a házat.

.....

Egy gyámhatósági illetékes azzal küldi el a nagymamát: „Megvan a gyerek szúzhártyája. Mit akar még?”

.....

A nagymama a megyei főügyész fogadóórájára megy. A főügyész véleménye: szégyellje magát a gyerek anyja. Intézkedést nem ígér. Azt kérdezi: „Van erről fényképe, asszonyom?”

.....

A kislány más felnőtt családtagoknak is elmondja a bántalmazásokat.

2000. márciusától: X fenyegeti, hajszolja a nagymamát és családját. Nem egyedül, hanem többek közt egy nyolc évet ült verőemberrel. Autós üldözés, körbekerítés, kapueltorlaszolás, autókerék-leengedés, szélvédőbetörés, kutyaakasztás, munkahelyi és telefonos zaklatások, változatos egyéb megfélemlítési módok.

.....

X számos alkalommal kijelenti különböző családtagok előtt, hogy neki a rendőrségen mindent elintéznek, kerül, amibe kerül: bíróság elé nem kerül. X a kislányt fokozatosan elszigeteli mindenkitől, aki egy kicsit is foglalkozik a sorsával. A feljelentés után X megtiltja az anyának, hogy a nagymamát a kislányhoz engedje. Valahányszor az anya és X „bulizni” mennek, a kislányt magukkal viszik, vagy bezárják. Játsszótérre sem engedik. Mit gondolnak Önök, egy ártatlan ember miért tiltja el nevelt lányát attól a nagyszülőtől, akihez legjobban ragaszkodik? És mindenki mástól?

2000. április: A rendőrség úgy határoz, nem rendel el nyomozást, mivel „olyan bizonyítékot beszerezni nem lehetett, ami a bűncselekmény elkövetését megnyugtatóan kizárta volna, ill. a bűncselekmény gyanúját megalapozta volna.” Az indokolás kiemeli: az anya szerint X „soha nem volt kettésben a kislánnyal”(!). A nagymama panaszt emel, amit májusban a városi ügyészség, „mint alaptalant,” elutasít.

2000. július: Az anya napközben kétszer is elengedi a kislányt a nagymamához X tudta nélkül. A kislány elmondja, az anya és X többször veszekedtek, az anya kiáltozta X-nek, „igaza van anyámnak, fel foglak jelenteni.” A kislány olyan esetről is beszámol, amikor X pisztolyt fogott az anyára. Az első nap délelőtt a gyerek bugyijában nagy mennyiségű sárgás váladék van. A bugyit a nagymama tisztára cseréli, és megkérdi: „Most bántott téged X?” A kislány bólint. Délután és másnap a kislánynak semmilyen hüvelyi folyása nincs. A rendőrök elküldik a nagymamát, vizsgálja ki házilag a bugyit. Pécsi nőgyógyászok sem vállalják a vizsgálatot.

.....

A kislány elmondja a nagymamának, újabban X reggelente anyját vele együtt viszi dolgozni, de vele visszamegy a lakásba, bántja, ezután viszi óvodába. A nagymama nyomoz: az anya közli, nyolc órára jár munkába. Az óvónők szerint X kilencre hordja a gyereket.

2000. augusztus: Az Országos Rendőr-főkapitányság a nagymama panaszára közli: „nem járt el törvénysértően a nyomozóhatóság” – amikor nem rendelt el nyomozást.

2000. szeptember: X enged. A kislány három hétvégére a nagymamához kerül. Így beszél a babájáról: az ő kicsikéje mennyire sír, mert arra riadt fel álmában, hogy X piszkálja. A nagymamának kérdés nélkül elmondja: X, mikor szünet volt az óvodában augusztusban, felvitte idegen férfiak lakására és több órára otthagya. A nagymama kérdi, mi történt. A gyerek nem felel, keservesen sír, rugdossa, öklével üti hasba a nagymamát.

.....

„Ha X-et leültetik, engem az alvilágiak fejbe lőnek” – mondja az anya a nagymamának.

2000. november: A nagymama elmegy a megyei rendőrfőkapitány fogadóórájára, aki vizsgálatot és írásos választ ígér. Válasz azóta sincs.

2001. január: A nagymama a Nők a Nőkért Együtt az Erőszak Ellen Egyesület (NANE) segélyvonalához, s rajtuk keresztül a Habeas Corpus Munkacsoporthoz (HCM) fordul.

2001. február: A HCM felkér egy budapesti, a rendőrség alkalmazásában álló igazságügyi szakértőt, vizsgálja meg a bugyit, adjon írásos szakvéleményt. A szakértő vállalja, és ránézésre kijelenti, teljesen abnormális, hogy egy öt éves kislánynak ilyen sűrű folyása legyen. Majd mikor megtudja, hogy pécsi ügyről van szó, megjegyzi, nagy a korrupció Pécsett. Hónapokon keresztül sem kapjuk meg a szakvéleményt. Akárhányszor hívjuk a szakértőt, leráz bennünket.

2001. május: A Habeas Corpus kérdezi a legfőbb ügyészt: „Mely bűnüldöző szerv hajlandó az ügyet alaposan kivizsgálni?” A válasz semmitmondó: bármely bűnüldöző szervnél lehet feljelentést tenni. Az igazságügyi minisztert is megismertetjük az ügyel. Megkérdezzük, mit tervez, hogy hathatósabbá váljék a gyerekek elleni szexuális erőszak üldözése. A válasz szerint „a gyermekek elleni bűncselekmények üldözésének jogszabályi feltételei... megfelelően biztosítják a védelem lehetőségét.”

2001. június: A nagymama bemegy az óvodába. A kislány kéri, vigye magával, és szöktesse meg, mert nem akar hazamenni. Kérdi a nagymama:

– *Mi történt, megint bántott X?*

A kislány elsápad:

– *Nem,* – majd abban a pillanatban hozzáfűzi – *azt kell mondanom, hogy nem is bántott soha.*

– *Ki mondta ezt neked?*

– *Anyáék.*

A kislány elpirosodik, szégyenkezve lehajtja a fejét, és erről többet nem beszél.

2001. június–július: A HCM és a NANE újabb feljelentésével együtt a nagymama írásban adja be a megyei főügyészségnek az eseményeket részletesen dokumentáló, 16 oldalas vallomását (lásd a HCM honlapján: hc.netstudio.hu). Megjelenik a Habeas Corpus Munkacsoport első röplapja. X ebből magára ismer, noha személyi adatai nincsenek rajta. Százmilliót követel, „mert a maszek világból él.”

2001. júliustól: A megyei főügyészség határozata nyomán a megyei rendőr-főkapitányság nyomozni kezd. A kislányt ideiglenesen sem helyezik biztonságba. Egy rendőr azt tartja a legelső szükséges lépésnek, hogy beszéljen a nagymama orvosával. Miért? Hihetetlen, hogy vannak gyerek elleni erőszakos szexuális bűncselekmények? (Nem csak a fejlettebb országokban, ahol komolyabban veszik ezeket?) A rendőrség a nagymamát pszichológussal és elmeszakértőkkel vizsgáltatja: megállapítják, hogy túlzottan félti a kislányt, s élénk képzelőereje van. (Önök nem aggódnának az unokájukért vagy gyerekükért? És nem tudnának egy ilyen ügy húzódásának negyedik évében már bármit elképzelni?) A nagymamától szeptemberben vért vesznek. Miért? Hogy kivizsgálják, csalt-e a bugyival? Ki is a gyanúsított? X-et meg sem próbálják kihallgatni...

.....

X ebben a félévben nem mutatkozik verőembereivel, viszont az anya minden percét ellenőrzi.

2001. december: A rendőrség megszünteti a nyomozást: X-szel „szemben a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúját nem lehetett megállapítani, így őt gyanúsítottként sem hallgattuk ki.” A határozat olyan tanúkra hivatkozik, akik nem vétek tudni semmiről. De azt nem közlik, miért nem szembesítették az állítólag semmiről sem tudó anyát, apát és óvónőket a nagymama előtti kijelentéseikkel. Vannak olyan tanúk is, akiket nem hallgattak meg, pedig nyilatkozni tudnának az ügyről...

.....

A rendőrség arra hivatkozik, hogy az anya szerint nem történt bűncselekmény. Miért nem vizsgálták ki a rendőrök azokat az adatokat, amelyek arra utalnak, hogy X az anyát is terrorizálja, bántalmazza, s az anya félelmében tagad? A nagymama idegállapotát három szakértő vizsgálta. Az anyáét egy sem.

.....

Az indokolás szerint a gyereknek megvan a szűzhártyája, a bugyiján talált sűrű folyásban nincs ondó. Miért csak a „szabályos” közösülést tekintenek a kislány elleni erőszaknak – mikor a kislány nem is arról beszélt, s a törvény sem csak azt bünteti? A határozatból kiderül: a bugyin megtalálhatók a kislány genetikai nyomai. De azt nem közlik, más személytől eredő nyomok is vannak-e ott. Azt sem tudni, mi okozhatta a gyereknek az egyszeri, ám bő folyást. Esetleg fertőzés? Mitől?

.....

A kislányról a rendőrség által kirendelt pszichológus kimondta: „válaszait annak a felnőttnek az elvárásai szerint adja, akinek a befolyása alatt áll,” s hogy „ezért aztán nem igazán lehet tudni, hogy mikor mond igazat.” A rendőrség ebből nem arra következtet, hogy a kislányt megfélemlítették, hanem hogy nincs bizonyíték. Ugyanakkor azt nem tudni, a pszichológus kérdezte-e egyáltalán a kislánytól, bántotta-e őt valaki?

.....

Az igazságügyi pszichológus szakértő szerint valószínűleg a nagymama fantáziája az egész, és sugallataival átültethette az erőszak-élményeket a kislányba. A pszichológus ezt nem állítja, csak feltételezi. Arra azonban nincs magyarázat, hogyan lehet a kislánynak rendellenes bepisiléseket, sírást, rettegést, evészavarokat, folyást *sugallni*. A szakértő feltételezése nemcsak a tudományos eredmények fényében kétséges, hanem az a tény is ellentétben áll a szakértői véleménnyel, hogy sokáig maga a nagymama sem akarta elhinni, hogy ilyen súlyos a baj, hiszen az első jelek észlelésétől a feljelentésig évek teltek el. Miért nem hallgatták meg azokat a tanúkat, akik alá tudják támasztani, hogy előbb kezdődtek a gyerek tüneteinek és elbeszélései, s ezek nyomán erősödött meg a gyanú a nagymamában és környezetében, s nem fordítva?

.....

Mi történt 2000 nyarán reggelente nyolctól kilencig? És az idegen férfiakkal?

2002. január: Rendőrségi információkra alapozva különböző zavaros állítások jelentek meg a sajtóban:

– X *„döbbenet és elkeseredetten tagadott.”* (Hol beszéltek vele? Hisz hivatalosan ki sem hallgatták!)

– *A kislány a nagymama befolyása alatt áll.* (Akit két éve csak elvétve láthat?)

– *A nagymama vádjait azzal magyarázták, hogy ellenséges „a fiát felváltó új férfival szemben.”* (Valójában nincs fia.)

.....

X ismét feltűnik, embereivel keresgéli a nagymamát, akinek kutyáit valaki megmérgezi.

2002. február: A nagymamának a nyomozás megszüntetése elleni, részletesen indokolt panasztát a megyei ügyészség érdemi válasz nélkül elutasítja. (E három dokumentum is olvasható a HCM honlapján: hc.netstudio.hu)

2002. március: A HCM és a NANE 8-án tévévitára hívja ki a megyei hatóságok illetékeseit.

.....

Dr. Oszvald Péter komlói ügyvéd x megbízásából telefonon ötmillió, levélben – számjegyekkel írva – ötvenmillió kárigénnyel jelentkezik a Habeas Corpus Munkacsoportnál, mivel szerinte lejárató propagandahadjáratot folytatunk x ellen (akinek a nevét vagy személyes adatait mi sosem hoztuk nyilvánosságra). A Dunántúli Napló c. napilap közli a rendőrség véleményét: „ők az egyetlen szervezet az ügyben, amely egy ártatlan ember jogait védte.” Úgy gondolja netán a rendőrség, hogy *a kislány bűnös?*

.....

A megyei rendőrség 25-én elutasítja a tévévitát, „mivel ez nem feladatuk.”

A kislány máig x kezében van.

Várjuk véleményüket!

Juhász Géza

a Habeas Corpus Munkacsoport igazgatója
2002. április 10-én

HABEAS CORPUS MUNKACSOPORT – közhasznú jogvédő egyesület

levélcím 1364 Budapest Pf. 31.

honlap hc.netstudio.hu

email hc@netstudio.hu

telefon 06 (30) 996-5666

adószám 18082401-1-41

számlaszám 11991102 02173841